

Dzīve tuvplānā

Iedzīvotāju skaits Vilkenes pagastā

- 2000. g. – 1642
- 2019. g. – 1119

Kopš 2000. gada piedzimuši 187 cilvēki, miris 431. Uz citu dzīvesvietu Latvijā pārcēlušies 408, uz ārzemēm – 98, no citas vietas valstī uz dzīvi Vilkenē ieradušies 224, no ārzemēm – trīs.

(No Centrālās statistikas pārvaldes datubāzes)

Pasta nodaļā priecājas par katru apmeklētāju

Vilkenes pasta nodaļas vadītāja Mārite Liepiņa

Vilkeniešiem ir paveicies – viņiem joprojām ir sava pasta nodaļa. Tās vadītāja **Mārite Liepiņa** priecājas par katru apmeklētāju. Un teju katrs arī pazīstams, jo pati ir īsta vietēja. Kopš Pālē nav savas pasta nodaļas, šeit iegriežas arī kaimiņpagasta cilvēki. – *Pamazām iepazīstu arī viņus. Cilvēki nāk abonēt presi. Tagad tieši ir akciju laiks. Tāpat sūta un saņem pakas, drīz aktīvāk pirks kalendārus.* Taujāta, kas mainījies Vilkenē pēdējos gados, pasta nodaļas vadītāja teic, ka lielas izmaiņas nejūt. Patīkami, ka sakārtots ciemata centrs. Par gaidāmo reformu viņa vien noteic: – *Mums jau tāpat paliks Limbažu novads. Vai, pievienojot vēl citus, būs labāk? Kad to piedzīvosim, tad arī redzēs.* Savukārt nodaļā ienākusi **Daina** ir vārds šēpa: – *Kas labs no tās reformas var būt? Vēl atceramies, kas sanāca, kad savulaik tepat pagastā visus salika kopā! Nomales palika arvien tukšākas. Kamēr valstī nemainīs attieksmi pret lauksaimi, labāk arī nebūs. Ek, nemaz nav vērts runāt...*

Vilķene ir laba vieta dzīvošanai, vien jaunajiem trūkst darba

Vilkenes pagasta pārvaldes vadītāja Baiba Eglīte (sēž) kopā ar daļu no savas komandas: Andi Graudums, Īlzi Mejeri, Guntaru Dalbiņu un Intu Tarasovu

Sarunā par reformu, darbiem un problēmām kopā ar Vilkenes pagasta pārvaldes vadītāju **Baibu Eglīti** piedalījās arī daļa no viņas komandas – klientu apkalpošanas speciāliste **Inta Tarasova**, sociālā darbiniece **Ilze Meijere**, ēku un apsaimniekojamās teritorijas pārzinis **Guntars Dalbiņš** un pagasta autobusa šoferis **Andis Graudums**. Visi, izņemot pārvaldnieci, ir Vilkenes iedzīvotāji. Inta noteic, ka viss mūžs te pavadīts, turklāt pagastmājā dažādos amatos viņai rīt 27. darba gads. Pieredzētas dažādas pārmaiņas, taču priecē, ka vilkenieši allaž bijuši enerģiski. – *Mums ir lieliskas tradīcijas. Nākamavasara atkal būs Himnas goda diena, vēlīta Baumaņu Kārlim. Jauki ir pagasta svētki, sporta pasākumi, uzņēmēju balles, kur cilvēkiem tikties*, – uzskaita Inta. – *Tagad Baiba atnāca ar jaunām idejām, mums tikai jātur līdz.*

Jaunā pārvaldniece amatā stājās 2016. gada 1. maijā. – *Īpašumu Rūstūžos nopirkām 2007. gadā, neko daudz par šo vietu nezīnām. Vīram ir saistība ar Limbažiem, tur pavadīta bērnība, tāpēc viņu visu laiku vilka uz šo pusi. Sākumā šurp no Rīgas braukājām sestdienās, svēdienās. Bet 2014. gadā pārcēlāmies te uz pastāvīgu dzīvi*, – stāsta Baiba. Pirmie iespaidi par Vilkeni bijuši kā jau cilvēkam, kurš no galvaspilsētas ierodas laukos, – cik šeit kluss, cik tukšas ielas pat ciematiņa centrā. Tiesa, Vilkenē īsti nav ko darīt jauniešiem, kuri pabeidz augstskolu. Baiba gan teic, ka pagasts ir lieliska dzīvesvieta ģimenēm ar bērniem. Tiešām – arvien biežāk jauni cilvēki pērk mājas Āsterē, Vitrupē, Rūstūžos... – *Pērk jau pērk, taču šeit dzīvo tikai vasarās*, – precizē Ilze. Un tomēr prieks, ka vieta tiek sakopta, ir dzīvība. Ar jauno ļaužu un viņiem piemērota darba trūkumu laukos saistās arī vilkeniešu bažas par savu pamatskolu. Skolēnu skaits ļoti sarucis. Ne mazums ir vecāku, kuri strādā Limbažos, un, braucot uz darbu, no rīta bērnus aizved līdz uz skolu pilsētā. Tā ir ērtāk, turklāt mazais Limbažos apmeklē treniņus, mūzikas un mākslas skolu, pulciņus. Tagad gan otro gadu divreiz nedēļā pagasta pārvalde vadā savus skolēnus uz nodarbībām pilsētā.

Jautājumi, kā Vilkeni varētu ietekmēt valdības iecerētā reforma, Andis rāmi atbild: – *Manā dzīvē ne iepriekšējā reforma kaut ko mainīja, ne tagad kas mainīsies. Tāpat vien būs jāstrādā.* Baiba gan neslēpj satraukumu. Novadam kļūstot lielākam un pievienojot

lāvuši īstenot projektus, ko diezin vai pagasts viens varētu. Tam piekrit pārvaldes vadītāja: – *Ne vērienīgo bērnudārza, ne doktorāta pārbīvi mēs bez novada nepaveiktu.* Sākot uzskaitīt, kādi projekti pēdējos 10 gados īstenoti, sanāk tiešām daudz – asfaltētas ielas, sakārtots stadions, pie skolas sagādāti treniņzīeri, atjaunota vecā klētiņa un vēl, un vēl. Ne mazums iesākts un paveikts jau iepriekšējā pārvaldnieka Īlmāra Dzeņa laikā.

Par Vilkenes lielāko problēmu Ilze nosauc darbvietu trūkumu. Taču par to laukos sūkstās visur. Tiesa, vienlaikus nav cilvēku, kuri būtu gatavi pie saimniekiem vai vietējās ražotnēs veikt vienkāršu fizisku darbu. – *Tie, kuri grib strādāt, darbu var atrast. Kaut vai Limbažos vai vēl tālāk. Protams, lai brauktu diendienā uz darbu Rīgā, jādomā, vai braukšana atmaksājas*, – spriež Guntars. Pārvaldes vadītāja ir gandarīta, ka šogad Vilkenē pirmoreiz izveidotas divas grupas Eiropas Sociālā fonda projektā *Nodarbinātā personu profesionālā pilnveide*. Tagad nodarbības skolā interesenti apgūst iemaņas, kā strādāt ar *MS Excel*. Pirms tam notika apmācība darbam ar motorzāģi un krūmgriezi. Tiesa, Vilkenē īsti nav ko darīt jauniešiem, kuri pabeidz augstskolu. Baiba gan teic, ka pagasts ir lieliska dzīvesvieta ģimenēm ar bērniem. Tiešām – arvien biežāk jauni cilvēki pērk mājas Āsterē, Vitrupē, Rūstūžos... – *Pērk jau pērk, taču šeit dzīvo tikai vasarās*, – precizē Ilze. Un tomēr prieks, ka vieta tiek sakopta, ir dzīvība. Ar jauno ļaužu un viņiem piemērota darba trūkumu laukos saistās arī vilkeniešu bažas par savu pamatskolu. Skolēnu skaits ļoti sarucis. Ne mazums ir vecāku, kuri strādā Limbažos, un, braucot uz darbu, no rīta bērnus aizved līdz uz skolu pilsētā. Tā ir ērtāk, turklāt mazais Limbažos apmeklē treniņus, mūzikas un mākslas skolu, pulciņus. Tagad gan otro gadu divreiz nedēļā pagasta pārvalde vadā savus skolēnus uz nodarbībām pilsētā.

Jautājumi, kā Vilkeni varētu ietekmēt valdības iecerētā reforma, Andis rāmi atbild: – *Manā dzīvē ne iepriekšējā reforma kaut ko mainīja, ne tagad kas mainīsies. Tāpat vien būs jāstrādā.* Baiba gan neslēpj satraukumu. Novadam kļūstot lielākam un pievienojot

pašvaldības, kam vairāk vajadzību, vilkeniešiem varētu tikt mazāks atbalsts. Turklāt paies laiks, kamēr visu salāgos. Guntars piebilst, ka pirms desmit gadiem bija jādomā, vai vajag ierasto izārdīt. Kāds būs ieguvums? Varēja bijušos rajonus to robežās pārveidot par novadiem un turpināt strādāt. Izjauca, bet tagad atkal mēģina stīķēt kopā.

Pavasārī vilkeniešiem bija liels satraukums par novada domes ideju – Vilkeni nodot Pāles pārvaldnieces pārziņā, bet Baibu aizvīt uz Skulti, kas bija palikusi bez sava pagastveža. – *Sākumā piekritu. Taču domē uzreiz neapstiprināja šo variantu, bet pēc tam, kad biju pastrādājis par pārvaldnieka pienākumu izpildītāju Skultē un izbaudījis, ko tas nozīmē, atteicos. Nedaudz esmu iepazīstinuši viņu situāciju ar komandālo saimniecību, vasarnīcu kooperatīvu, no citiem pagastiem atšķirīgām problēmām. Tur piemērotāks būtu vīrietis ar tehniku izglītību*, – lēš Baiba. – *Es vēlos palikt Vilkenē. Te ir manas mājas, iepazīti cilvēki, iesākti darbi, ko gribu turpināt. Braukājot mazāk laika paliktu arī pašas bērniem, ģimenei.*

Par vienu no šobrīd Vilkenē veicamajiem darbiem viņa nosauc pašvaldības dzīvokļu remontu. Nesen vienai daudzdzīvokļu mājai, kur ir astoņi pašvaldības dzīvokļi, nomainīja jumtu, turpinās loģu maiņu. Raizes dara ceļi, bet viss atkarīgs no finansējuma. Jāturpina meklēt risinājumu problēmai, ka pagaidām pagastā nav sava ģimenes ārsta. Šobrīd pacientus pieņem divas ārstu palīdzes, ar kurām cilvēki ir apmierināti. Uz vietas doktorātā var nodot arī analīzes. Pagasta pārvaldniece pārdzīvo, ka neīstenojās ideja par fizioterapeita pakalpojumiem. Ir speciāliste, kura bija gatava šeit strādāt, vien bija nepieciešams atpēriena kapitāls, lai sagādātu vajadzīgo inventāru. Taču novada domes konkursā par atbalstu uzņēmējdarbībai ir nosacījums, ka pretendents nedrīkst būt cita nodarbošanās. Tātad, lai jaunā fizioterapeite tiktu pie atbalsta, viņai būtu jāatstāj pamatdarbs Limbažu slimnīcā. Jāriskē, cerot, ka Vilkenē apmeklētāju skaits to atsvērs. Skaidrs taču, ka tik daudz viņu nebūs. – *Bet cilvēki noteikti šo pakalpojumu izmantotu*, – spriež Baiba. – *Sejienieši ir aktīvi.*

Iedzīvotāji par reformu

Arta Kalniņa:

– Vilkenē tā neko nemainīs. Pašiem vien jādarbojas, jo ar ērkšķēšanu nekas labs nebūs. Man pašvaldībā nekādu darīšanu īsti nav. Vilkenē dzīvoju, bet uzņēmums ir Limbažos.

Andris Grudauskis: – Mēs te esam ienācēji, mākslinieki. Nopirkām māju. Par reformu jau daudz ko runā. Domāju, ka būs sliktāk, lauki lielākā novadā paliks novārtā. Bet daudz kas būs atkarīgs no novada vadības, lēmējumiem. Tur vajag aktīvus cilvēkus ar jaunām idejām.

Velta Grigore:

– Par reformu avīzēs lasu. Tikko atkal *Ausekli* pasūtīju. Mūs tā reforma neietekmēs. Limbaži jau tāpat paliks centrs. Vienīgi mani tagad satrauc izmaiņas *Komunālservisa* maksājumos. Par to visi pensionāri raud. Gribētos, lai tos tāpat kā līdz šim var nokārtot tepat pagastā.

Cilvēkiem gribas nākt kopā, darboties

Kultūras nama direktore Vineta Kalniņa pieradusi, ka viņu sauc par Pūku, tāpēc kabinetā ir arī vairāki omulīgi lāči

Bibliotēkas vadītāja Mārite Purmale kā Vilkenes plusus nosauc pagastu, attīstīto infrastruktūru un tradīcijas

kopā ar bibliotēku sarīkoja pērn uz Lāčplēša dienu. Vēlāk notika vēl trīs kārtas. Cilvēkiem iepatikas, tāpēc tagad jāatsāk. Savukārt svētdien amatierētnis visus aicinās uz pirmizrādi populārajai Paula Putniņa lugai *Ar bīdu uz baznīcu*. Taujāta par nākotni un reformu, kultūras nama direktore nedaudz bažijas, vai nesaruks finansējums. – *Vispār jau viss te ir, būtu tikai cilvēki.*

Otro gadu pārvaldes ēkas pirmajā stāvā atrodas arī Vilkenes bibliotēka, kas pirms tam mita bērnudārza mājā. – *Nepieciešamība pārcēties bija diezgan spontāna, jo vajadzēja atbrīvot dārziņu, kurā sākās lielā pārbūve*, – teic bibliotēkas vadītāja **Mārite Purmale**.

Doktorāta ēkā jau gadiem vieta arī aptiekai

Doktorāta ēkā jau kopš tā uzcelšanas 80. gadu beigās atrodas arī aptieka. Un visus šos gadus tajā strādā **Sarmīte Jēgere**. Šobrīd viņa ir gan aptiekas īpašniece, gan vadītāja. – *Prieks, ka pašvaldība īstenoja ēkas pārbūves projektu. Par uzņēmību paldies pagasta pārvaldes vadītājam. Telpas tagad ir gaišas, atbilstošas visām prasībām*, – apmierināta ir aptiekas vadītāja. Taču raizes dara tas, ka pagastā nav sava ģimenes ārsta. Un to jūt arī

aptiekā, apmeklētāju kļuvus mazāk. – *Labi vismaz, ka ir feldšeres, kuras pieņem slimniekus. Tomēr ļoti ceru, ka tiksīm arī pie sava ārsta.* Jautāta par reformu, Sarmīte spriež, ka diezin vai vilkenieši jūtos lielas pārmaiņas, jo tāpat paliks Limbažu novads. Aptiekā ienākušais **Juris Bračka** ieminas, ka tagad politiķi mēģina kaut kā risināt problēmas, ko radīja iepriekšējā reforma. – *Kāda no tās bija jēga? Tikai visu sačakarēja.* Juris gan

spriež, ka arī tagad nav skaidra pamatojuma un aprēķinu, kādi būs ieguvumi no iecerētajām pārmaiņām. – *Mums gan tās nesāpīgs variants, jo paliekam turpat, kur esam. Bet salacgrīviešu žēl. Laukos jau lielākā nelaide ir tā, ka cilvēku kļūst mazāk. Jaunie nepaliek. Sarmīte gan piebilst, ka tagad, kad visa pasaule valā un jauniešiem ir tik dažādas iespējas, viņus laukos grūti noturēt. Nevar taču piekļēdēt, lai neaiziet...*

Vilkenes pedagoges Antra Jakovļeva (no kreisās), Regina Zivtiņa, Māra Zīve un Antra Kalniņa rūpīgi joko, ka šobrīd, lai strādātu skolā, jābūt entuzīstam, bet var arī teikt – pasīstam uz savu darbu

ģimeņu, nav arī bērnu. Jaunie šurp atbrauc vien nedēļu nogalēs pie vecākiem. Tāpat vasaru brīvlaikos pagalmi ir bērnu pilni – mazie viesojas pie omītiem. – *Tomēr mēs uzskatām, ka mazās skolās bērni var būt ieguvēji. Katram tiek skolotāja uzmanība, visus pazīstam, zinām, kā ar katru strādāt*, – spriež Vilkenes skolotājas. – *Un maza skola nebūt nenozīmē, ka zūd kvalitāte. Mums vienmēr eksāmenos ir labi rezultāti, tāpat ir visa nepieciešamā materiālā bāze, halle. Skolā darbojas visuā-*

Projektu finansē
Mediju atbalsta fonds
no Latvijas valsts budžeta
līdzekļiem

